בית משפט לענייני משפחה בתל אביב -יפו

תמ"ש 57303-07-25 פלונית נ' אלמוני

בפני כב' השופט, סגן הנשיאה יהורם שקד

התובעת פלונית
ע"י ב"כ עו"ד אברהם שלמון

נגד

הנתבע אלמוני
ע"י ב"כ עו"ד שי שמחיוב

פסק דין

מזונות 3 ילדים מעל גיל קו הצדק. זמני שהות סטנדרטיים של 6/8. הכנסות ההורים דומות.

החלק החשוב בפסק הדין: לא נעשה חישוב של הכנסה פנויה (בצדק), אלא ניתן ביטוי לעובדה כי לאב דירה ושלאם אין.

מהו הסכום אותו יש לפסוק בעבור מזונות ומדור שלושה קטינים? זהו העניין שעל הפרק.

א' - העובדות הצריכות לעניין:

1. התובעת והנתבע (להלן בהתאמה: האם, האב וביחד: הצדדים / ההורים) נישאו זה לזו כדמו"י ומנישואיהם נולדו להם שלושה קטינים: ר' (יליד 2010), והתאומים (ילידי 2017). **כולם מעל גיל קו הצדק** בעניין הצדדים התקיימו בפניי שני הליכי יישוב סכסוך (ר' י"ס 18211-09-23; י"ס 39175-04-25). בהתאם לטענות הצדדים המוסכמות, הילדים שוהים עם הוריהם ביחס של 8 ימים אצל האם ו- 6 ימים אצל האב במחזוריות של שבועיים, כלומר ביחס אחוזים של 43% ו- 57% לטובת האם. **אז יש לנו 7% לדלתא.**

2. האם עוסקת בהוראה פרטית וכן בבימוי ועריכה מעת לעת. בעבר עסקה גם בלימוד אנגלית ב... אך עובר למועד הגשת התביעה היא פוטרה מעבודתה זו. האב מועסק כ... ועוסק מעת לעת גם בקידום מוזיקאים.

3. ביום 14.8.2025 ניתנה החלטת כב' השופטת ציפי כהן אביטן במסגרת תורנות בה נקבע, בין היתר, כי "**בשלב זה, ומבלי להכריע לגופה של הבקשה וכ"עזרה ראשונה" בלבד, אני מורה למשיב להעביר לידי המבקשת סכום חד פעמי ע"ח המזונות סך של 5,000 ₪ וזאת בתוך 5 ימים**".

4. לאחר דיון קדם משפט מיום 30.9.2025 בו קיימו הצדדים שיח מחוץ לפרוטוקול בנושא המזונות, והודעתם העוקבת לפיה לא הגיעו לכדי הסכמה, ביום 19.10.2025 ניתנה החלטתי לפיה "**בשים לב להסדרי השהייה, למועד הגשת התביעה וליתר העניינים העולים מהתיק – ישלם האב על חשבון המזונות ועד להכרעה בבקשה סך של 7,000 ₪ בתוך 7 ימים מהיום**".

5. ביום 30.9.2025 הגישה האם בקשה לצו עיקול זמני על הדירה בה מתגורר האב והרשומה ע"ש האב בלבד (לטענתה, הדירה נרכשה ע"י הורי המשיב עבור שני הצדדים, ובקשה זו התקבלה על ידי כב' הרשמת הבכירה הדס קפלן שהורתה על צו עיקול זמני על זכויות האב בדירה בגובה 120,000 ₪ (ר' החלטתה המנומקת מיום 30.10.2025). זאת, בהמשך לצו עיקול זמני על מחצית זכויותיו בדירה שניתן במסגרת הליך יישוב הסכסוך המאוחר. המחלוקת בין הצדדים בדבר הזכויות בדירה זו מתנהלת בפני כב' בית הדין הרבני ומטבע הדברים לא אדרש אליה כאן.

6. בדיון קדם משפט שהתקיים בפניי ביום 4.11.2025, לאחר שמיעת הצדדים וניתוח מנומק של הנתונים שהובאו בפניי, נתתי את ההוראות הבאות לעניין המזונות הזמניים: "**בעת פסיקת מזונות זמניים, אין בית המשפט נכנס לעובי הקורה, שכן מדובר בעזרה ראשונה הניתנת על סמך ראיות לכאוריות... אני מוצא לקצוב את מזונות שלושת הקטינים ואת מדורם בסך 3,000 ₪... אני קובע כהחלטה זמנית כי ההורים יישאו בחלקים שווים בהוצאות החינוך והרפואה והקטינים (הוצאות שאינן תלויות שהות) וזאת גם בשים לב כי קצבת המל"ל תשולם לידי האם. דמי המזונות והמדור הם ממועד הגשת התביעה ובכל 5 לכל חודש שלאחריו והם צמודים למדד אשר היה ידוע במועד הגשת התביעה. האב רשאי לקזז תשלומים ששילם ממועד החיוב לידי האם על חשבון המזונות**" (ר' ס' 11-13 להחלטתי המנומקת הנ"ל).

7. בדיון הוכחות מיום 16.4.26, הגיעו הצדדים להסכמה דיונית לפיה גובה הוצאותיהם תלויות השהות של הקטינים, ללא הוצאות המדור, הוא כפי שנקבע בהחלטתי בעניין המזונות הזמניים על סך של 5,000 ₪ לחודש (ר' פרוטוקול מיום 16.4.26, עמ' 42 ש' 27 – עמ' 43 ש' 17 וכן ס' 8 להחלטתי מיום 4.11.25).

8. משהצדדים נשמעו בפניי, והגישו סיכומיהם, בשלה העת ליתן פסק דין זה.

ב' – טענות הצדדים:

9. להלן עיקר טענות האם:

א. האם היא האחראית העיקרית על הקטינים והדואגת לצרכיהם בעוד האב כמעט ולא נמצא עם הקטינים ואינו מתעניין בהם **זמני השהות הם 8/6. אז טענה מוזרה ולא ראויה של עו"ד אברהם שלמון המייצג את האם.**

ב. הכנסתה של האם נמוכה, וצנחה בעוד כ-3,500 ₪ לחודש לאחר שפוטרה מעבודתה במשרד החינוך. לעומת זאת לאב מקורות הכנסה מגוונים - עבודתו ב... ויחסי ציבור למוזיקאים - והוא אף נתמך כלכלית בהוריו האמידים שהם מקור הכנסה נוסף ומשמעותי מבחינתו. במשך שנים רבות הסבים מימנו לנכדיהם חוגים, קייטנות, מורים פרטיים ועוד.

ג. האב אינו משלם דמי שכירות ולעומת זאת לאם הוצאות שכירות ואחזקת בית למכביר.

ד. צרכי הקטינים עומדים על 5,460 ₪ לחודש ובתוספת 5,200 ₪ מדור והוצאות אחזקת מדור, ויש להם גם הוצאות חינוך ורפואה חריגות.

10. להלן עיקר טענות האב:

א. זמני השהות של הקטינים עם שני ההורים הם שוויוניים (יחס של 6/8 ולעתים קרובות 7/7) ומכאן מבטלים את הצורך בתשלום מזונות, ובייחוד כשהקטינים מעל גיל 6. **זאת כמובן טענה שגויה של עו"ד שמחיוב המייצג את האב. צריך לבדוק גם את יחס הכנסות ההורים.**

ב. לאם הכנסה גבוהה מזו של האב, ואף כושר ההשתכרות שלה גבוה משמעותית מזה של האב ואינו ממומש במלואו. הכנסת האב כ... נמוכה ואינה יציבה, ולכן הוא נעזר בסיוע כספי של הוריו.

ג. האם מתגוררת בדירה יוקרתית בעוד האב מתגורר בדירה ישנה הדורשת שיפוץ כדי להיות ראויה למגוריו.

ד. סך המזונות שדורשת האם מוגזם ומנופח, ואינו משקף את העלויות האמיתיות של צרכי הקטינים, את זמני השהות בפועל ואת יחס הכנסות הצדדים.

ג' – דיון:

11. כידוע, החיוב במזונות ילדים יהודים מעל גיל 6 הוא מדין צדקה, ומוטל באופן שוויוני על שני ההורים תוך התחשבות ביחס יכולותיהם הכלכליות ובחלוקת זמני שהות הקטינים אצל כל אחד מהם בהתאם להלכה שנקבעה בבע"מ 919/15 **פלוני נ' פלונית** (נבו, 19.7.2017) (להלן: בע"מ 919/15). מכאן, כי על בית המשפט לבחון את יכולותיהם הכלכליות של ההורים, צרכי הקטינים וזמני השהות של הילדים עם כל אחד מהוריהם. בחינת יכולותיהם הכלכליות של ההורים וזמני השהות משמשת לקביעת התחשיב הפנימי בין ההורים, בעוד שבחינת צרכי הילדים נועדה לקביעת עצם החיוב עצמו וגובהו (ר' והשווה: בע"מ 919/15).

12. להלן אבחן את שלושת הנ"ל. אזכיר כי במועד הגשת התביעה ועד היום ישנם שלושה ילדים מעל גיל שש.

13. כפי שהובא לעיל, הצדדים הגיעו להסכמה דיונית לפיה הוצאותיהם תלויות השהות של שלושת הקטינים, בשני הבתים, עומדות על 5,000 ₪.

14. בנוסף, הצדדים אינם חלוקים בעניין זמני השהות בפועל. כאמור לעיל, הקטינים שוהים עם הוריהם ביחס של 8 ימים אצל האם ו- 6 ימים אצל האב במחזוריות של שבועיים, כלומר ביחס אחוזים של 43% לאב ו- 57% לאם.

15. לטענת האב, חבותו במזונות מתייתרת בראי זמני השהות השוויוניים בין הצדדים.

16. גם במצב של זמני שהות שוויוניים, עדיין עשוי לקום לצד אחד חיוב במזונות בראי יחס היכולת הכלכלית של הצדדים, והכל למטרות מניעת פערים קיצוניים בין הבתים ושמירה על טובת הקטינים. **יפה. כבודו מסביר לעו"ד של האב.** הדברים יפים גם לענייננו ובפרט בהינתן כי זמני השהות אינם שוויוניים לחלוטין אלא כמעט שוויוניים (ר' למשל בעמ"ש (מחוזי תל אביב-יפו) 42627-04-24 **פלוני נ' פלונית** (נבו 2.2.2025), שם חלוקת זמני השהות בין הצדדים הייתה זהה לענייננו- 43% לעומת 57%).

17. מכאן, כי עיקר הדיון שבפניי נסוב סביב שאלת יחס יכולותיהם הכלכליות של ההורים **אכן**

ג.1 - יכולותיהם הכלכליות של ההורים:

ג.1.1. - האב:

18. האב מועסק כ... ועוסק מעת לעת גם בקידום מוזיקאים. האב טוען כי מעבודתו כשדרן הוא משתכר בממוצע כ-7,264 ₪ לחודש, וכן כי יש לו הכנסה נוספת של 4,000 ₪ לחודש עבור ליווי מקצועי של מוזיקאי.

19. עם זאת, טען כי הכנסתו זו אינה יציבה שעה שמדובר בלקוח בודד וכי הליווי צפוי להיעצר בקרוב, וכן טען כי נאלץ להיעזר בסיוע כספי של הוריו במשך שנים וכי הם מכסים את המינוסים בחשבונו מעת לעת. מנגד, טוענת האם כי הוריו האמידים של האב הם מקור הכנסה נוסף ומשמעותי עבורו.

20. לא אחת נפסק כי יכולת אב לתשלום מזונות ילדיו הקטינים אינה נקבעת רק על פי הכנסתו בפועל מעבודתו, אלא נגזרת אף ממקורות אחרים העומדים לרשותו, לרבות: רכוש, פוטנציאל השתכרות, כישורים וכו' (ר': ע"א 130/93 **פרייס נ' פרייס**, פ"ד לח(2) 721; ע"א 239/85 **עמיצור נ' עמיצור**, פ"ד מ(1) 147). עוד נפסק כי על האב חלה חובה להתאמץ עד קצה גבול היכולת ולעשות כל שביכולתו לשם קיום חובותיו כלפי משפחתו (ר' ע"א 378/80 **יצהר נ' יצהר**, פ"ד לה 329).

21. עם זאת, כלל אינני מקבל את טענת האם לפיה הוריו של האב הם מקור הכנסה עבורו **יפה!** על הורי האב לא חלה כל חובה משפטית לזון את נכדיהם, והסיוע הכספי שהם מעניקים לו תלוי ברצונם הטוב ועשוי להסתיים בכל עת **בהחלט** בהתאמה, הגישה הרווחת בפסיקה היא כי לא ניתן לראות בתמיכתם של הורים באחד הצדדים בתיק מזונות כחלק מהכנסתו של אותו צד לצורך קביעת היקף חבות במזונות. עם זאת, נקבע בפסיקה גם כי כאשר ישנה תמיכה כספית יציבה, קבועה ומתמשכת על בית המשפט להביאה בחשבון - לא כהכנסה לצורך קביעת כושרו הכלכלי של הצד הנתמך אלא כחלק מחובת בית המשפט לבחן את מכלול נסיבות העניין שבפניו (ר' סקירת הגישות בהרחבה בתלה"מ (משפחה ירושלים) 56469-03-18 **פלונית נ' אלמוני** (נבו 7.3.2024), סעיף 144 לפסק הדין על ההפניות בו).

22. האב מתגורר בבית שנרכש ע"י הוריו ורשום על שמו, ואינו משלם דמי שכירות או משכנתא. לטענתו, מדובר בבית ישן ומתפורר, לו עלויות אחזקה משמעותיות בהן הוא נושא. עוד לטענתו, במצבו הקיים הבית אינו ראוי למגורים והוא נזקק לשיפוץ משמעותי בסך כ-100,000 ₪ - 200,000 ₪ לפני שניתן יהיה להשכיר אותו, לטענת האב בסכום שלא יעלה על 4,500 ₪, או להתגורר בו. לעומת זאת, לטענת האם, בתקופה שהבית היה מושכר (עד לחודש יוני 2023) דמי השכירות שקיבל האב היו בסך 6,200 ₪ (ר' פרוטוקול מיום 26.1.26, עמ' 37 ש' 25-11).

23. לסיכום האמור, לאב הכנסה משוערת בסך כ-11,000 ₪, אין לו הוצאות דמי שכירות אך הוא נושא בעלויות אחזקה של הבית בו הוא מתגורר, אשר גובהן לא הובא בפניי במישרין ומכאן כי עליי להביאן בחשבון על דרך האומדנה ובראי ניסיון החיים.

ג.2.1. - האם:

24. האם עוסקת בהוראה פרטית וכן בבימוי ועריכה מעת לעת. בעבר עסקה גם בלימוד אנגלית במשרד החינוך אך עובר למועד הגשת התביעה היא פוטרה מעבודתה זו. לטענתה, מאמציה לקדם את עצמה כעורכת וידיאו עדיין לא נשאו פרי והיא עושה את מירב המאמצים למצוא מקורות הכנסה נוספים.

25. עוד טוענת האם כי היא מעבירה שיעורים פרטיים בימי ד' ו-ה' כאשר הקטינים אצל האב, ולטענתה משתכרת בממוצע כ- 7,000 – 8,000 ₪ לחודש למעט חודשי יולי-אוגוסט בהם אינה מקבלת כספים (ר' פרוטוקול מיום 4.11.25, עמ' 4 ש' 26-2).

26. ממכלול הראיות שהובאו לפניי ובשים לב לכישוריה של האם, ניסיונה התעסוקתי ואפשרותה להשתלב במשרות להפקת רווח גבוה יותר מהמצב הקיים, מצאתי להעריך את יכולת ההשתכרות של האם בכ-10,000 ₪ לחודש **מה עם קצבת 3 הילדים? כבודו שכח. תפקיד העו"ד של האב לציין זאת בפני בית המשפט.**

27. האם מתגוררת בדירת 5.5 חדרים בשכירות בסך 7,400 ₪. לטענת האב, יש להעריך את עלות מדור האם באופן סביר והולם בנסיבות העניין ולא לפי העלות בפועל, אשר עלתה לאחר פירוד הצדדים והיא גבוהה מן הצורך, וזאת בהתאם לקבוע בפסיקה ועל מנת למנוע פער בין הבתים **נכון. אך יש כאן שלושה ילדים...** ('בית עשיר' אל מול 'בית עני').

28. אכן, בפסיקה נקבע לא אחת כי לצורך חישוב מדור של קטינים המתגוררים בשני בתים, יש לקבוע עלות מדור סבירה השווה לשני ההורים, להוסיפה לסכום המזונות ולחלק אותה בפרמטרים של יכולת כלכלית וחלוקת זמני שהות **אכן** כך, אין להפחית את הכנסתו הפנויה של הורה אחד לצורך השתתפות בצרכי הילדים רק בשל בחירתו לשכור מדור יקר, ויש להעמיד את המדור על עלות סבירה השווה לשני ההורים – ובפרט אם ההורים מתגוררים

באותו אזור מגורים **יפה** (ר' עמ"ש (מחוזי מרכז) 38131-07-21 **י. ל נ' ש. א** (נבו 10.4.2022); עמ"ש (מחוזי תל אביב-יפו) 55979-05-25 **ע.ל נ' ק.ל.ג** (נבו 6.1.2026).

29. לצד זאת, בעניינו רק האם משלמת שכירות ואילו האב, כפי שהובא לעיל, מתגורר בדירה שבבעלותו **משמעותי כמובן**. לא נעלמה מעיניי טענת האב לפיה דירת האם גדולה מצרכיה - אך בה בעת התרשמתי כי האם עשתה מאמץ כנה למצוא את העסקה הטובה ביותר עבורה ועבור הקטינים במצב בו הייתה נתונה, הן מבחינת גובה דמי השכירות ביחס לגודל הדירה והן מבחינת ביטחונם של הקטינים בעת מלחמה, שעה שישנו ממ"ד בדירה **החלטה שיפוטית. כל אחד ועמדתו האם הסכום הגיוני. תמיד שווה גם לבדוק את נושא הסיוע בשכר הדירה. כאן נראה שהאם לא זכאית. ראו** כאן (ר' לעניין זה פרוטוקול מיום 26.1.26, עמ' 25 ש' 10-31 ועמ' 26 ש' 22-30). האב אף טען כי לאם יש עסק בדירה, שעה שהיא מעבירה בה שיעורים פרטיים וכי עליה להזדכות מול רו"ח על השכירות (ר' פרוטוקול מיום 26.1.26, עמ' 26 ש' 33 – עמ' 27 ש' 5) אך איני מוצא לקבל טענה זו.

30. מן הטעמים שהובאו לעיל ובראי מכלול נסיבות העניין, מצאתי ליתן ביטוי להוצאות המדור של האם במסגרת הערכת יחס יכולותיהם הכלכליות של הצדדים - כפי שיובא להלן.

31. לסיכום האמור, לאם יכולת השתכרות בסך כ-10,000 ₪ לחודש והיא נושאת בדמי שכירות בסך 7,400 ₪.

ג.3.1. – יחס יכולותיהם הכלכליות של הצדדים: כאן החלק החשוב.

32. ככלל, כל ניסיון לחשב את הכנסתו הפנויה האמיתית של אדם המשתכר סכומים נמוכים יחסית, נדונה מראש לכישלון, שכן יהיה זה קשה עד בלתי אפשרי לבחון עד דק את מלוא הוצאותיו של אותו אדם, שלא תמיד נכנסות לתבניות ברורות **יפה** כפי שהיטיב לבטא זאת סג"נ, השופט חיים פורת ז"ל, בע"מ 1074/99 **פלוני נ' פלונית קטינה** (נבו, 22.12.1999):

"כל מי שעוסק בענייני מזונות ומי שחי בעולם הזה וגידל או מגדל ילדים יודע שישנם פריטים נוספים שיש מי שמונה אותם בסעיף "שונות", כגון: מתנות שילדים "נאלצים" להביא לילדים אחרים כשהם מוזמנים לימי הולדת ותופעות אלו דווקא אצל ילדים קטנים הן רבות ביותר, ואין חודש שילד לא יוזמן לחגיגה שכזאת לפחות פעמיים. לא אוסיף כרוכל למנות פריטים נוספים, כגון: החלפת ציוד מתכלה כמו מגבות, מצעי מיטה, שמיכות וכיו"ב, אשר אף פעם לא נכללים, לא בפריט הלבוש וההנעלה ולא בפריט אחזקת הבית. כן אין להתעלם מהוצאות באחזקת הבית שאינן מתבטאות בסעיפים הקבועים של חשמל, מים, גז, ועד הבית וכיו"ב, משום שכל מי שחי בבית יודע שתמיד ישנן הוצאות בלתי צפויות, כגון: סתימה בביוב, ברז שדולף, נורה שנשרפת, פקק שנשרף, טלוויזיה שמתקלקלת, מקרר שצריך לתקן, מכונת כביסה שמפסיקה לפעול, גג דולף, חלון נשבר וכו' וכו' תקלות ובעיות שממררים את חיי האזרחים והם הכרח בל יגונה אצל מי שחי בדירה תחת קורת גג אחת

ונזקק ל"שכלולי התרבות" שהם אלמנטריים. <u>רק מי שחי בג'ונגל לא נזקק להוצאות שכאלה</u>" (שם, פסקה 4(ה) ; הדגשה לא במקור).

33. גם במקרה דנן, בראי כי גובה הכנסות שני הצדדים וכן זמני השהות הם כמעט שוויוניים, כאשר בשני הפרמטרים ההטיה היא לרעת האם, ולצד זאת האם נושאת בהוצאות מדור בעוד שהאב מתגורר בבית שבבעלותו, מצאתי לקבוע כי יחס יכולותיהם הכלכליות של הצדדים הוא 2:1 לטובת האב, וזאת בהתחשב בנתון 'שובר שוויון', קיומה של דירה ע"ש האב.

34. בשלב זה ראוי לציין כי חישוב *יחס* היכולות הכלכליות של צדדים אינו מתחשב *בגובה* היכולות בפועל. **יפה** להמחשה, בני זוג שהכנסתו הפנויה של האחד עומדת על 5,000 ₪ ואילו הכנסתו הפנויה של השני עומדת על 10,000 ₪, ייחשבו ככאלה שיחס הכנסותיהם הפנויות הוא 2:1, בעוד שגם בני זוג אחרים שהכנסתו הפנויה של האחד עומדת על 50,000 ₪ ואילו הכנסתו הפנויה של השני עומדת על 100,000 ₪, ייחשבו ככאלה שיחס הכנסותיהם הפנויות הוא 2:1. כאמור, במקרה דנן ניתן ביטוי הן להכנסות הצדדים והן לעובדה כי לאב דירה שלאם אין.

ג.2 – חבות ההורים במזונות הקטינים:

35. על יסוד הנתונים דלעיל, אבחן את חבותם של ההורים במזונות הקטינים וכל יתר הוצאותיהם.

36. כפי שהובא לעיל, על פי הדין העברי החיוב במזונות ילדים יהודים מעל גיל 6 הוא מדין צדקה, ומוטל באופן שוויוני על שני ההורים תוך התחשבות ביחס יכולותיהם הכלכליות ובחלוקת זמני שהות הקטינים אצל כל אחד מהם.

37. כאמור לעיל, לצדדים הסכמה דיונית לפיה הוצאותיהם תלויות השהות של שלושת הקטינים, בשני הבתים, עומדות על 5,000 ₪, וכן זמני שהות נתונים ביחס של 43% לאב ו-57% לאם. כפי שהובא לעיל, להוצאות המדור של האם לעומת מגורי האב בבית שבבעלותו ניתן ביטוי במסגרת הערכת יחס יכולותיהם הכלכליות של הצדדים, אותו העמדתי על 2:1 לטובת האב.

38. מכאן, כי על האב לשאת בהוצאות תלויות השהות של הקטינים בסך 1,183 ₪ לחודש, על פי החישוב הבא: על פי יחס יכולותיהם הכלכליות של הצדדים, על פניו צריך האב לשאת בשני שליש מתוך ההוצאות תלויות השהות של הקטינים בסך 5,000 ₪ - דהיינו, בסך של 3,333- ₪. מסכום זה יש להפחית את ההוצאות תלויות השהות בהן הוא כבר נושא בעת שהקטינים שוהים אצלו (43% מתוך 5,000 ₪, קרי 2,150 ₪) – ולכן הסך הכולל בו עליו לשאת הוא 1,183 ₪ בגין הוצאות תלויות שהות **אכן**

39. **באשר למדור**: אבן בוחן לסוגיה זו היא התחשיב לפיו הוצאות המדור של הילדים יעמדו על כמחצית מ 7,400 ₪ לחודש, כלומר 3,700 ₪. ניתן לומר כי מאחר והילדים עם האב כ 43%

מהזמן, הוא מספק להם מדור באופן ישיר בגובה של כ 1,591 ₪, כאשר חלקו במדור (יחס של 2:1) הוא 2,467 ₪, לכאורה, על האב לשלם בעבור המדור כ 876 ₪ **אכן**

40. כיון שכך, ואף מתוך ראייה עילית ומרחבית ובשים לב שמזונות אינם רק עניין לתחשיבים אריתמטיים, מצאתי "לעגל" את סכום המזונות והמדור לכדי 2,000 ₪ לחודש (500 ₪ בעבור הבן הגדול ו 1,500 ₪ בעבור התאומים). **כבודו מסביר ומנמק את עמדו. יפה מאוד. כך צריך להיות.** סכום זה ישולם עד מלאת לכל ילד 18 שנים או עד לסיום י"ב כתות (לפי המאוחר) וממועד זה ועד לסיום שירות החובה בצה"ל יעמוד החיוב על שליש.

41. נוסף על כך, בהתאם ליחס יכולותיהם הכלכליות של הצדדים על האב לשאת בשני שליש ועל האם לשאת בשליש מתוך ההוצאות שאינן תלויות שהות (חינוך – הוצאות בית ספר, ספרים, מחברות וציוד, חוג לכל ילד, קייטנת קיץ, שיעורים פרטיים בהמלצת מורה, תנועת נוער; בריאות – הוצאות רפואיות שאינן מכוסות על ידי ביטוח רפואי כלשהו, אבחונים, רופא שיניים, אורתודנט), טלפון נייד, תספורת וכרטיס נסיעה בתחבורה ציבורית. **דעתי ידועה. זה שגוי. אם לא קבע חצי חצי, היה צריך לחשב יחס חדש לאחר תשלום המזונות והמדור.**

42. קצבת המל"ל תשולם לידי האם.

ד' – סיכומם של דברים:

43. אשר על כן, ומכל המקובץ, הריני להורות:

א. האב ישלם למזונות הקטינים ולמדורם כפי האמור בסעיף 40 לעיל החל ממועד הבקשה לישוב סכסוך ובכל 5 לכל חודש לאחריו.

ב. האב רשאי לקזז כל סכום ששילם לידי האם למזונות הקטינים ממועד תחילת החיוב.

ג. האב יישא ב 2/3 מההוצאות שאינן תלויות שהות כפי האמור בסעיף 41 לעיל.

ד. כל הסכומים צמודים למדד שהיה ידוע במועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך.

ה. קצבת המל"ל תשולם לידי האם.

ו. בנסיבות העניין לא מצאתי לעשות צו להוצאות.

ז. התיק ייסגר.

ניתן היום, י"ב אב תשפ"ו, 26 יולי 2026, בהעדר הצדדים.

העתק בלבד